

[Parkov.]

ningen om Nødvendigheden af, at der er et kraftigt og talrigt Flyvevaaben til Disposition, at Hæren kommer til at bestaa af fast organiserede Linieafdelinger, at de udstyres med motoriseret, svært Artilleri, og endelig at der for de enkelte Landsdele tilvebringes et Hjemstavnsvorsvar, navnlig mod Landgangsforsøg, og sidst, men ikke mindst en Genopbygning af vore Flaade.

Den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti nævnte, at der var private Korps, som havde bestemte Formaal for Øje. Ja, der er private Korps, og mig bekendt har disse private Korps kun et eneste Formaal for Øje: at være med til i givet Fald at beskytte Landet. Jeg skulde tro, at et saadant Formaal maatte kunne vinde Sympati og Forstaaelse hos alle, og naturligvis er vi derfor afgjorte Modstandere af, at man vil lægge Hindringer i Vejen for disse frivillige Korps, ja, maaske skride til helt at ophæve dem.

Der tales om Københavns Befæstning. Det er rigtigt, at ved Slutningen af det forrige Aarhundrede var Københavns Befæstning Hovedhjørnestenen i vort Forsvar, men efterhaanden kom man ind paa — og det gav sig klart Udtryk ved Hærlovene af 1909 —, at Forsvaret nu skulde føres ude ved Kysterne, og vi fik oprettet de mange Linieafdelinger og fik det organiseret saaledes, at de kunde rykke ud til Kysterne, og man kun inde fra Landbefæstningen havde Reserveafdelingerne til Bevogtning.

Man har villet sige noget om, at der indenfor vort Parti var søgt at løse en Opgave med Hensyn til en Ordning af vore Værn, saaledes at der dermed skulde være forbundet en Udgift af ca. 40 Mill. Kr. aarlig. Jeg kan paa det mest afgjorte gendrive en saadan Udtalelse. Det er rigtigt, at vi beskæftiger os med at overveje, hvorledes vi som andre Stater bør stille os overfor dette vigtige og afgørende Spørgsmaal, men det er saaledes, at vi stiller op, hvorledes Kravene bør være, hvilke Midler der skal til at opfylde og løse Opgaverne, og derefter maa vi gøre os klart, hvor stor den dermed forbundne Udgift og Bekostning vil blive.

Jeg tror ikke, man kan sige, saaledes som det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen gjorde det som Ordfører for Socialdemokraterne, at udenlandske Pressemeddelelser er inspireret her hjemme fra; jeg tror, man maa sige, de er Udtryk for selvstændige Overvejelser, for Anskuelse, som netop paa det paagældende Sted, hvor Udtalelserne fremkommer, næres.

Den Kritik, der i Enkeltheder blev ført af det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen med Hensyn til Vagtkorpset og Statsmarinen, kan jeg tiltræde, ligeledes den Redegørelse, det ærede Medlem fremkom med med Hensyn til Artiklerne i Haagerkonventionen, og hvad dermed staar i Forbindelse, og jeg giver min ubetingede Tilslutning til, at Magt er berettiget, naar der er Tale om Modstand overfor Neutralitetskrænkelser, saadan maa man ikke finde sig i.

Der har været talt om, hvorvidt en Folkeafstemning vilde være paa sin Plads, og om det var i Overensstemmelse med Grundloven at afholde en saadan. Jeg henleder Opmærksomheden paa, at Professor Berlin i Sommerens Løb i tre Kronikker i „Nationaltidende“ har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal og klart er kommet til den Afgørelse, at en saadan Folkeafstemning — naar der ikke er Tale om blot at spørge til Raads, men om at træffe Beslutning — maa siges at være i Strid med Grundloven.

Jeg beklager, at Stillingen fra den høje Regerings Side er blevet en saadan, at vi skal regne os for at være mindre værdige mellem Nationerne. Jeg beklager det, fordi vi i og for sig med Hensyn til Slutresultatet er enige, men inden vi naar til Slutresultatet, kunde gerne Tragedien være spillet, og saa kunde det hænde, at den Suverænetet, vi saa ofte paaberaaber os, overhovedet slet ikke eksisterede mere.

Vi ønsker klart og tydeligt at tilkænde give, at vi er afgjorte Modstandere af det foreliggende Lovforslag, og vi ønsker, saa snart Lejlighed tilbydes sig, at fremkomme med vore Tanker om, hvorledes vore Værn fremtidig bør indrettes.

Jesper Simonsen: De foreliggende Lovforslag har til Formaal ganske nøgternt at indrette Danmarks væbnede Beredskab saaledes, at det afpasses efter de Opgaver, som Danmark har og under de nu eksisterende Forhold kan regnes at faa, og som Danmark har Mulighed for i paakommende Tilfælde at løse.

Forslagene er udformet efter de Principper og den Grundanskuelse, der i Fortiden er hævdet af Partiet Venstres ledende Mænd, og som senere er fastholdt og ført frem af det radikale Venstre i den Tid, det radikale Venstre har arbejdet. Det er en Opfattelse, som ganske utvivlsomt har Tilslutning i langt den overvejende Del af det danske Folk, derom har vi haft Vidnesbyrd tidt nok, og det kan vist ikke nytte, man her fører en Debat om disse Spørgs-